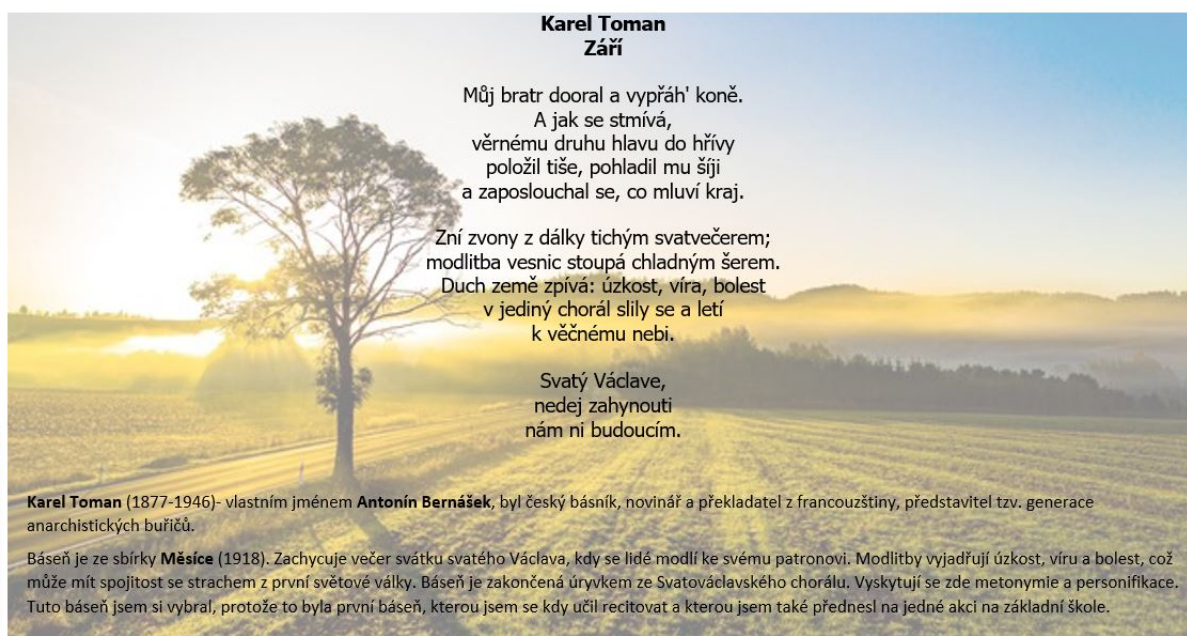


# BKOM PLEX



# Obsah

Úvodník .....	2
Pomoc zdravotníkům .....	2
Rozhovor s profesory .....	3
Novinky z pravěku .....	5
Rozhovor s absolventy .....	6
Vychytávky k učení .....	7
„Taková je zima a takové jsou radosti, které přináší.“ .....	9
Typická vánoční vycházka .....	10
Přemítání .....	11
Pravopis .....	12
Nihilismus není pesimismus .....	13
MBTI .....	14
Americké selhání .....	17
Proč (ne)hrát League of Legends .....	18
Skandál! .....	19
Hlášky .....	20
Já ptám se vás, pane Wolkre .....	20



**Karel Toman**  
**Září**

Můj bratr dooral a vypřáh' koně.  
A jak se stmívá,  
věrnému druhu hlavu do hřívý  
položil tiše, pohladil mu šíji  
a zaposlouchal se, co mluví kraj.

Zní zvony z dálky tichým svatvečěrem;  
modlitba vesnic stoupá chladným šerem.  
Duch země zpívá: úzkost, víra, bolest  
v jediný chorál slily se a letí  
k věčnému nebi.

Svatý Václave,  
nedej zahynouti  
nám ni budoucím.

**Karel Toman (1877-1946)**- vlastním jménem **Antonín Bernásek**, byl český básník, novinář a překladatel z francouzštiny, představitel tzv. generace anarchistických buřičů.

Báseň je ze sbírky **Měsíce** (1918). Zachycuje večer svátku svatého Václava, kdy se lidé modlí ke svému patronovi. Modlitby vyjadřují úzkost, víru a bolest, což může mít spojitost se strachem z první světové války. Báseň je zakončená úryvkem ze Svatováclavského chorálu. Vyskytují se zde metonymie a personifikace. Tuto báseň jsem si vybral, protože to byla první báseň, kterou jsem se kdy učil recitovat a kterou jsem také přednesl na jedné akci na základní škole.

Dílo, které patří do projektu 3. ročníků, výtvarně zpracoval Martin Kleinhampl ze 3. C. Postupně vám ukážeme i další, zvláště pak vítěznou práci.

## Úvodník

Vítám Vás u prvního čísla časopisu B-komplex v novém roce. Nevím, co všechno nám tento rok přinese, ale už teď Vám můžu slíbit, že náš časopis s sebou přinese pár novinek. Tu největší vám musím oznámit jako první, protože z ní mám obrovskou radost. Přibyl k nám nový člen redakce, a to David Tichý. Moc se těším na další spolupráci s Davidem i s vámi všemi. Pokud byste chtěli v časopise zveřejnit právě Váš příspěvek, nic nebrání tomu nám napsat. Rozumím tomu, že ne každému je příjemné být pod svým příspěvkem zveřejněn jako autor, a proto je zde možnost přispět do B-komplexu „inkognito“. Zvolit si můžete například i nějaký zajímavý pseudonym, kdo ví, třeba se to chytne :-)

V tomto čísle se můžete těšit na stále rubriky, jako jsou rozhovory a hlášky, čekají nás také zajímavosti ze světa přírody a humanitních věd. Společně se podíváme také na vychytávky k učení a o trapasech profesorského sboru se dočtete v rubrice „Fake news.“ O trapasech bývalých studentů si můžete přečíst v rozhovorech s absolventy, kteří se s námi podělí o své středoškolské zážitky.

Protože se v tomto čísle dočtete i něco málo o C. G. Jungovi a možná se dozvíte i něco o sobě, tento úvodník zakončím citátem:

*„V každém z nás je ještě někdo, koho neznáme.“* — Carl Gustav Jung

*Veronika Hanušová*

## Redakce

### Šéfredakce:

Veronika Hanušová

### Redakce:

Anna Podrazká

Anna Urushadze

David Tichý

Jakub Třešňák

Klára Kozelková

Michal Venta

Mirka Novotná

Neo-r-cen21

Ondřej Pohl

### Korektura:

Dana Nováková

### Sazba:

Adam Izák Pospíšil

Dumitru Dutceac

### Design titulní strany:

Josef Trojan

Veronika Hanušová (autorka obrázku)

## Kontakt

Redakci můžete kontaktovat na e-mailu [b-komplex@gybot.cz](mailto:b-komplex@gybot.cz).



## Pomoc zdravotníkům

Všichni víme, že to zdravotníci mají v této době velmi těžké a že by si zasloužili pomoc. Co tedy můžeme dělat my, studenti? Odpovědí je pomoc při výuce jejich dětí. Přijít domů po náročné a dlouhé směně, a ještě se učit se svými dětmi si málokdo z nás dokáže představit. Odstartovali jsme proto projekt, kterým chceme zdravotníky podpořit. Jejich děti budeme doučovat předměty, které jim dělají při online výuce problém, ale také budeme asistovat při vypracování úkolů, aby si zdravotníci mohli alespoň na malou chvíli odpočinout. Do tohoto projektu se na naší škole přihlásilo již 54 studentů a už se moc těšíme na první online hodiny.

*Adéla Kraklová*

Redakce B-komplexu se zeptala Adély na otázky ohledně jejího pohledu na dobrovolnictví a souvislosti s autorským projektem „Pomoc zdravotníkům“.

### **Od koho vzešel projekt „Pomoc zdravotníkům“? Pokud od tebe, co tě k tomu vedlo nebo inspirovalo?**

Na gymnáziu, kde učí moje mamka, odstartovali podobný projekt. Když mi o tom řekla, úplně mě to nadchlo. Připadalo mi to jako naprosto geniální nápad a řekla jsem si, že bych to ráda rozšířila i na naši školu. Zdravotníci si naši pomoc alespoň v této podobě rozhodně zaslouží.

### **Jsi na organizaci sama?**

S organizací mi v rámci Studentské rady velmi pomáhá paní profesorka Hlistová. Je možné, že až začnu spojovat studenty s žáky, přestanu stíhat. Poté možná požádám o pomocnou ruku některou spolužačku nebo spolužáka. Zatím to ale zvládám sama.

### **Máš ty sama nějaké zkušenosti s dobrovolnictvím jakéhokoli druhu? Jak to člověka obohatí?**

Vždycky jsem chtěla nějak pomáhat, ale nikdy k tomu úplně nenašla prostor. Jediné, co si teďka vybavuji, je úklid školního hřiště před zahradní slavností. 😊 Dobrý pocit a pochvalu za ochotu podle mě člověk ocení více než peníze z brigády.

### **Jak se změnila míra ochoty pomoci cizím, když porovnáš jarní vlnu „lockdownu“ a tento přelom roku?**

Přijde mi, že na jaře se pozornost soustředila na to, jak se doma zabavit, a že panovala euforie z této „nové doby“. Mnoho lidí mělo spoustu volného času a byli velmi ochotni pomoci. Teď mi ale všichni připadají unavení, protože víme, že to jen tak nepomine. I když by hodně lidí rádo šlo nakoupit seniorům nebo asistovat v nemocnicích, nemají na to úplně energii a čas. Paradoxně by to teď bylo i více potřeba.

### **Proč bychom si měli pomáhat?**

Pomáhat si navzájem je přirozené. Při představě, co musí zdravotníci každý den zvládat, mám velkou chuť je nějak podpořit. V této nelehké době si potřebu pomoci druhým uvědomujeme podle mě všichni ještě více.

### **Nyní tedy zpátky k projektu. Podle kterých kritérií bude doučující student přiřazen k žákovi? Jak žáka přihlašují zdravotníci?**

Studenti obdrželi dotazník, ve kterém vyplnili, se kterými předměty by mohli pomoci. Podobné udělají i zdravotníci, na jejichž první odpovědi čekáme. Podle nabízených a žádaných předmětů budu spojovat studenta s žákem.

### **Komu přesně a jak budou vlastně zapojeni studenti pomáhat?**

Projekt je soustředěn na děti zdravotníků na prvním a druhém stupni základních škol. Pro mladší žáky je distanční výuka často velmi náročná, hlavně když jsou jejich rodiče v první linii. Mnoho mladších žáků distanční výuku bez asistence od dalšího člověka vůbec nezvládne. Rodiče jsou pak krom své vlastní práce ještě učiteli.



### **Jaký byl dosavadní ohlas na tvůj projekt?**

Učitelé se k mé iniciativě staví velmi pozitivně a podporují mě v tom. Do projektu se přihlásilo již 54 studentů. Několik z nich mi dokonce napsalo, že se jim projekt líbí a že mi děkují, že to organizuji. Je skvělé mít takovou pozitivní zpětnou vazbu.

### **Co si od projektu slibuješ?**

I kdyby se našel pouze jediný žák nebo žákyně, kterému/é by tento projekt při ztížené online výuce pomohl, a pouze jediný zdravotník, který by si na chvílku mohl odpočinout, měl

by to tento projekt rozhodně smysl. Doufám, že se toto podaří v co nejméně případech.

### **A na závěr, chtěla bys něco vzkázat zapojeným studentům?**

Všem studentům, kteří se do projektu zapojili, moc děkuji. Jejich ochoty si velmi vážím. Víím, že toho má mnoho z nich hodně. To, že jsou ochotni věnovat část svého času tomuto projektu, mi přijde úžasné.

### **My děkujeme za rozhovor i zajímavý projekt.**

*David Tichý*

## **Rozhovor s profesory**

**V tomto čísle vás seznámím ještě s dvěma novými profesory, kteří v tomto školním roce posílili učitelský sbor našeho Gybotu. Oba mají společné, že učí jazyky. Čím se ale liší? Kdo dělal taekwondo a kdo by nesnesl krupicovou kaši? To a ještě více se dozvíte v následujícím rozhovoru.**

Paní profesorka **Vanda Kopalová** učí na Gybotu angličtinu. Pochází z Prahy, v současnosti bydlí kousek za Prahou, v Průhonicích. Studovala na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, jejím oborem je učitelství angličtiny a ZSV. Ve volném čase se věnuje rodině, jezdí na chalupu do jižních Čech a ráda se setkává s přáteli.



Vanda Kopalová

Pan profesor **Martin Lachout** učí na Gybotu němčinu. Pochází z Prahy. Studoval na Karlově univerzitě, obor germanistika – rusistika, zde absolvoval i svá doktorská studia. Část studií absolvoval i na Ruprecht-Karlově univerzitě v Heidelbergu, kde se věnoval psycholingvistice, a na Univerzitě Alberta-Ludvíka

ve Freiburgu, kde studoval neurolingvistiku. Habilitoval však na Masarykově univerzitě v Brně.

### **Co Vás přivedlo na GYBOT?**

**VK:** Odpověď na inzerát v Učitelských novinách.

**ML:** Už přes dvě desítky let učím na univerzitě, mými obory byly/jsou syntax, morfologie a lexicologie. Mimo to ale přednáším a vedu semináře k disciplíně didaktika němčiny jako cizího jazyka, v níž spolu s kolegyněmi učíme budoucí učitele, jak němčinu co nejlépe a co nejefektivněji zprostředkovat žákům, resp. studentům. O GYBOTu jsem měl povědomí už dávno, samozřejmě v tom nejlepším slova smyslu, a když vedení hledalo nového němčináře, přihlásil jsem se do konkurzu, protože mi práce na gymnáziu přišla jako skvělá příležitost pro propojení teorie s praxí. A světe div se, pan ředitel si mne vybral mezi své. Snad nezalituje.



Martin Lachout

**Udělal/a jste nějakou vylomeninu během Vašeho studia? Pokud ano, popište jakou.**

**VK:** Vyložený průšvihář jsem nikdy nebyla. Během studia na gymnáziu jsem ale měla ředitelskou důtku za pozdní příchody. Na vysoké škole jsem zase měla spoustu jiných zájmů než studium, a tak se mi párkrát stalo, že jsem šla na zkoušku ne úplně pečlivě připravená. Protože ale nejsem trémistka, několikrát se mi poštěstilo, že jsem dostala u zkoušky lepší známku za svoji „improvizaci“ než spolužačky a spolužáci, kteří trávili týdny poctivou přípravou.

**ML:** Když jsem chodil na střední, dělali jsme se spolužákem taekwondo (studenti pozor!). Po jednom tréninku nás ve škole přepadla nezřízená potřeba si některé kopy mezi sebou náležitě procvičit. Za oběť nám padla omylem nová nástěnka a několik květináčů se skomírající flórou, pro což neměli páni profesori a paní profesorky příliš pochopení. Jinak jsem byl samozřejmě nejhodnější žák školy. Až na těch pár důtek.

### **Které jídlo máte nejraději a co byste ani nezkusil/a ochutnat?**

**VK:** Mám ráda ryby a mořské plody, zeleninu, těstoviny, prostě středomořskou kuchyni a lehčí jídla. Sním celkem cokoli, ale nesnesu krupicovou kaši – to je jídlo, které mi spolehlivě zvedne žaludek.

**ML:** Nejraději mám bramborák, tatarák a suši. Určitě bych neochutnal opičí mozečky a tarantulí nožičky.

### **Hrajete na nějaký hudební nástroj nebo zpíváte?**

**VK:** Jako dítě jsem chodila na kytaru, ale teď už bych asi nebyla schopna zahrát vůbec nic. Zpívám prý docela obstojně.

**ML:** Umím hrát báječně druhým na nervy. Studentům zejména. Když jsem se před asi sto lety hlásil na studia, museli jsme absolvovat lékařskou prohlídku, k níž patřilo i vyšetření foniatrem. Paní doktorka po mně chtěla, abych zazpíval. Nenechala si vymluvit, že zažije něco, co nikdy nechtěla. Inu, zazpíval jsem. Na to paní doktorka pravila, že mi potvrzení vydá, musel jsem jí však místopřísežně slíbit, že nikdy nebudu zpívat na veřejnosti. Koupelna a WC byly povoleny.

### **Jakou hudbu nejraději posloucháte?**

**VK:** Když jsem byla studentkou, tak to byli zejména R.E.M., z českých kapel Hudba Praha, Lucie a Tři sestry. V současné době si ráda poslechnu téměř jakoukoli dobrou hudbu.

**ML:** Pink Floyd, Queen, The Alan Parsons Project, Ärzte, Kryl, ale i klasiku, jako je Dvořák, Smetana, Pachelbel, Verdi, Bach či Beethoven.

### **Jaký je Váš nejoblíbenější film nebo knížka?**

**VK:** To je pro mě velmi těžké vybrat, oblíbených filmů a knížek mám hodně. Mám například ráda téměř všechny filmy Quentina Tarantina, dále film Obvyklí podezřelí, L.A. Přísně tajné, Vykoupení z věznice Shawshank, Forrest Gump, Kmotr – takovou tu klasiku. V poslední době sleduji spíš seriály, takže určitě bych zmínila třeba seriál Narcos a Sex Education. Četba patří také mezi mé koníčky a oblíbených knížek mám asi ještě víc než filmů. Takže zase zmíním spíš knížky z poslední doby – jsem nadšená z historických románů českého spisovatele Jiřího Šulce, třeba Dva proti říši nebo Zrádci, které jsou neskutečně poutavé a přitom velmi poučné.

**ML:** Uff, těžko jmenovat jen jednu knihu. V rámci studia jsme museli načíst stohy knih. Mám rád Čapka i Seiferta, Feuchtwangera i Kafku, Dostojevského i Pasternaka, ale i Rostenova Pana Kaplana nebo Jeromeho Tři muže ve člunu. Z filmů asi Hřebejkovy Pelíšky nebo Herzova Spalovače mrtvol.

### **Vzhledem k aktuální situaci si neodpustím ještě jednu otázku. Jak vnímáte online výuku? Má to podle vás více výhod či nevýhod?**

**VK:** Osobně vnímám online výuku jako nutnost v dnešní době, ale má určitě svá pozitiva. MS Teams, Forms a podobně jsou velmi užitečné doplňkové nástroje. Pro výuku, třeba konkrétně angličtiny, online výuku nepovažuji za ideální. Kontakt se studenty ve třídě je nenahraditelný. Na druhou stranu výuka v rouškách ve třídě mi nebyla příjemná vůbec.

**ML:** Podle mého skromného názoru má online výuka více nevýhod než výhod. Jsem bytostně přesvědčen o tom, že je při výuce zcela nezbytný přímý kontakt nejen mezi učitelem a žákem, ale i mezi žáky samotnými. Tím spíše ve výuce jazyků. Rozhodně nepatřím mezi ony moderní osvícené pedagogy, který by našel v této formě výuky zalíbení a který by za ni plédoval. Vnímám ji jen jako nezbytné zlo, které doufám brzy pomine.

**A na závěr, jaký vtip Vás vždy rozesměje?**

## Novinky z pravěku

Nový rok s sebou přinesl i jednu nečekanou novinku ze světa přírody.

Paleontologové v Argentině odkryli pozůstatky gigantického dinosaura. Z několika objevených kostí soudí, že se mohlo jednat o vůbec největšího suchozemského tvora, který kdy na naší planetě žil.

V argentinské části Patagonie byly nalezeny Ocasní obratle, části pánve a další kosti gigantického tvora, který obýval Zemi před přibližně 100 až 95 miliony let. Z nalezených ostatků vědci odhadují jeho velikost na neskutečných 37,2 metrů, nicméně pokračuje pátrání po dalších kostech, aby vědci měli více důkazů a mohli tak s jistotou prohlásit, že se jedná o skutečně největšího dinosaura všech dob.

Dinosaurius patřil mezi sauropody, tedy velké býložravé dinosaury s dlouhými krky a ocasy, kteří chodili po čtyřech. Nově objevený jedinec byl zřejmě ještě větší než jeho příbuzný Patagotitan – největší známý dinosaur.

Jak se bude pátrání po pravěkém gigantovi dále vyvíjet, uvidíme. Už teď je však jasné, že nový objev vzbudil zájem široké i odborné veřejnosti.

*Veronika Hanušová*



## Rozhovor s absolventy

**Jak se jmenuješ a kdy jsi na Gybotu studoval/a, kdo byl tvůj třídní profesor?**

**IV:** Jmenuji se Ivana Víchová, na Gybotu jsem studovala v letech 2016–2019 (nastoupila jsem o rok později). Mojí třídní profesorkou byla Simona Borlová (dnes Korábová).

**JT:** Jsem Kuba Třešňák, na Gybot jsem nastoupil na podzim r. 2015, a to do třídy prof. Šafaříka (taky Jakuba).

**Pamatuješ si na svůj nejtípnější zážitek z Gybotu?**

**IV:** Pro mě nejtípnější zážitek byl den maturitního plesu. Dopoledne jsme ještě měli výuku, ale já potřebovala už mít natočené vlasy, jelikož je mám přirozeně úplně rovné. Nezbylo mi tedy nic jiného, než abych šla do školy s natáčkami. Aby to nebylo tolik nápadné, vzala jsem si přes hlavu černou vlněnou čepici. :D Myslím, že pro lidi v MHD i na naší škole to musela být opravdu podívaná.

**JT:** Těch je několik... na jisté hodině jsme si připomínali Palachův odkaz a z úst vyučujícího zazněla věta „Nikdy se neupalujte kvůli politice, nestojí to za to. Já to radši vždycky zdůrazňuju, ona je mládež taková chytlavá.“ Nebo si ještě vzpomínám na svou maturitní přípravu na němčinu, kdy jsem během povídání o rakouských osobnostech zmínil Adolfa Hitlera. Spolužáci se začali uchichtávat a já získal pocit, že to musím ještě nějak doplnit. Kvůli své chabé slovní zásobě jsem nakonec pronesl „Hitler ist in Österreich geboren, aber er hat seine Karriere in Deutschland gemacht.“ (Hitler se narodil v Rakousku, ale kariéru udělal v Německu.) a celá třída společně s profesorkou padla smíchy.

**Kdybys měl léta strávená na Gybotu charakterizovat jedním slovem, které by to bylo?**

**IV:** Proměna.

**JT:** Dospívání.

**Z čeho jsi maturoval a proč sis zvolil zrovna tyto maturitní předměty?**

**IV:** Státní maturitu jsem dělala z českého jazyka a anglického jazyka. Na školní část jsem měla biologii a anglický jazyk (+ jako všichni obhajobu BOČ). Volila jsem podle toho, jaké předměty mě bavily, a částečně i podle přijímacích zkoušek na VŠ.

**JT:** Ve státní části z češtiny a němčiny (to se spíš nějak stalo, než že bych pro to měl konkrétní důvod), ve školní části ze ZSV a dějepisu, to byly pro mě jakožto spíš humanitně založeného studenta jasné volby. A pak samozřejmě milovaná BOČ, akorát pod názvem maturitní práce.

**Co studuješ teď a proč padla volba zrovna na tento obor?**

**IV:** Studuji na České zemědělské univerzitě, fakultě Agrobiologie, obor Rozvoj venkova. Vybrala jsem si to na základě toho, že mě baví přírodní vědy, a zároveň zde mám i předměty z oblasti ekonomie nebo zemědělství, což mi do budoucna umožní širší rozhled.

**JT:** Už od prváku jsem se orientoval na dějepis, takže jsem po určitých dílčích peripetiích skončil na historii na FF UK, ale nebyl jsem úplně spokojený. Letos jsem si k ní proto přibral ještě albánštinu, kterou jsem si zamiloval těsně po maturitě, a spokojený už jsem.

**Myslíš, že Ti studium na Gybotu dalo nějaké zkušenosti, které nyní při studiu na vysoké škole využíváš?**

**IV:** Ano, na Gybot ráda vzpomínám, jelikož se mi spousta znalostí hodí na vysoké škole. Hodně studentů u nás bojovalo například s chemií nebo zoologií, já ale díky základům z Gybotu neměla u zkoušek problém.

**JT:** Rozhodně ano. Z přírodovědného základu těžím dodnes, jelikož mě zajímá environmentální historie (vztah člověka a přírody) a dopad živelních katastrof na lidskou společnost.

**Prozradíš nám nějaký trapas z doby Tvého středoškolského studia?**

**IV:** Během jedné hodiny tělocviku, kdy jsme měli vleže meditovat na relaxační hudbu, se mi



povedlo usnout. Spolužáci mě pak museli budit. :D

**JT:** Před maturitákem jsem si vylosoval za svou taneční partnerku prof. Havelkovou, dokonce jsme potají nacvičovali za jedné hodiny kroky na chodbě, abychom neudělali taneční ostudu. Zaboha jsem ji pak nemohl na plese najít, a to ani na smluveném místě před ředitelskou lóží, a ve chvíli, kdy jsme se našli, už hudba skončila.

**Je něco, co bys chtěl/a vzkázat našim studentům?**

**IV:** Když se budete během studia na gymplu poctivě připravovat, věřte, že se vám to v dobrém vrátí při budoucích studiích na vysoké/vyšší odborné škole, a potažmo i v zaměstnání. 😊

**JT:** Žijte a nemějte strach!

*Moc Ti děkuji za Tvůj čas a přeji mnoho štěstí do budoucna!*

Veronika Hanušová

## Vychytávky k učení

Jako moderní generaci se nám hodí jakékoli moderní vychytávky k všemu možnému. Tady Vám přináším pár tipů, které Vám mohou usnadnit vaše vzdělávání, anebo alespoň zařadit.

### YouTube kanál „Na potítku“

David Jirsa je učitel češtiny a šéfredaktor prestižní literární revue Aluze ([www.aluze.cz](http://www.aluze.cz)). Na Palackého univerzitě v Olomouci vystudoval českou filologii a žurnalistiku, v německé Jeně studoval slavistiku, anglistiku a komparativní literaturu. Po návratu do Olomouce získal doktorát v oboru teorie literatury za disertační práci zabývající se kategorizací syntetické a analytické avantgardy. Publikoval řadu překladů, odborných textů, studií a edic, společně s Natálií Trojkovou vydal knihu „Je to s tím Akordem velký kříž“. V současné době působí na Foreign Studies University v čínském Tianjinu.

(zdroj: <https://napotitku.cz/o-nas/>)



Na první pohled byste to do něj neřekli, ale ty jeho podcasty stojí fakt za to. Klidně se to dá poslouchat „jen tak“ a u toho třeba vařit oběd, anebo třídít ponožky. Navíc má pan Jirsa strašně příjemný hlas, takže se to poslouchá vlastně samo.

Na jeho kanále najdete období v literatuře, významné autory i rozbory knih. Líbí se mi na tom, že knihu, o které pan Jirsa mluví, musíte mít přečtenou, jinak Vám toho jeho povídání fakt moc neřekne. Videá vám ukážou, jak v knize číst mezi řádky, a pochopíte díky nim mnoho nečekaných souvislostí. Je to prostě skoro jako povídání s kamarádem o knize, akorát bez kamaráda. Nicméně ty informace určitě využijete.

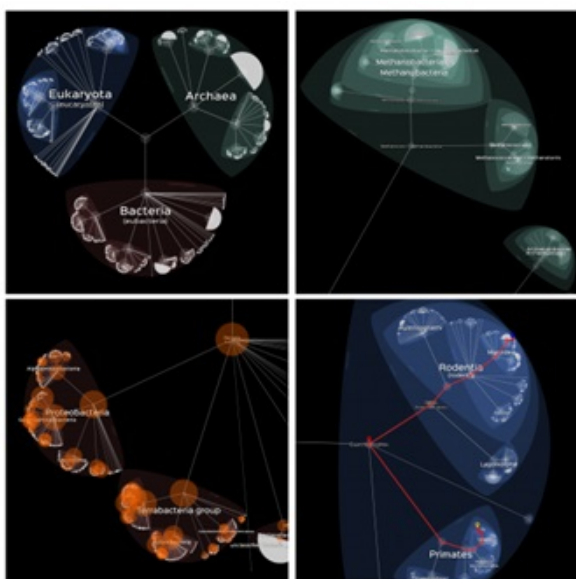
Některé podcasty se zabývají i básnickými prostředky, rozbořem poezie, anebo třeba řešením didaktického testu. A fajnšmekři zde najdou i díly věnované filozofii, anebo archetypálnímu výkladu.

Jak jste si jistě někteří z vás všimli, ČT1 vytvořila v době pandemie pořad „UčíTelka“ pro mladší děti, které se vzdělávají doma. Pokud vám bylo líto, že se v UčíTelce nikdy nerozebíral existencialismus ani metafory, pravděpodobně budete potěšeni. Nejen těmto tématům se věnuje pořad, který David Jirsa analogicky nazval „UčíSmažka.“

## Pohled do tajů taxonomie

Tato aplikace vám sice nepomůže při učení samotném, ale rozhodně díky ní získáte širší obzor a ponoříte se hlouběji do tajů systematické biologie.

Když do webové aplikace Lifemap od NCBI zadáte latinské jméno rostliny, aplikace vám ukáže taxonomický strom dané rostliny. Výsledek můžete libovolně přibližovat tak, abyste si měli možnost prohlédnout každou taxonomickou větev. Určitě stojí za to vyzkoušet.



## iNaturalist

Opět, ani tato aplikace za vás test nenapíše. Ani za vás neudělá ústní zkoušení. iNaturalist vám umožní lépe poznat přírodu, kterou máte kolem sebe. Stačí do aplikace nahrát fotku, na níž je zachycen objekt vašeho zkoumání, a aplikace vám pomůže určit, o jaký rostlinný, anebo živočišný druh se jedná. A co víc, nahráním a sdílením svých pozorování vytvoříte údaje o kvalitě výzkumu pro vědce, kteří se snaží lépe porozumět přírodě a chránit ji. iNaturalist je společná iniciativa Kalifornské akademie věd a National Geographic Society.

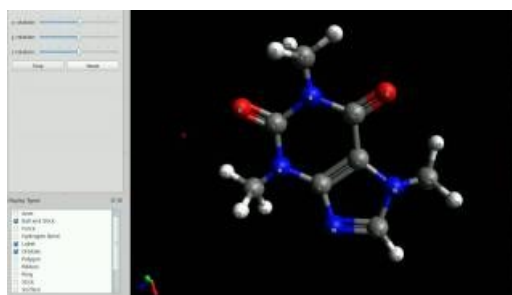


## Navrhni si molekulu

Díky programu Avogadro si můžete navrhnout vlastní molekulu. Na vlastní kůži si tak můžete vyzkoušet otáčení molekuly v prostoru i přidávání funkčních skupin. Při práci s tímto programem uvidíte molekuly doslova „ze všech stran“, a může vám to pomoci pochopit chemii v širších souvislostech. Anebo si můžete prostě jenom hrát.

(Další vychytávky třeba někdy příště...)

*Veronika Hanušová*



Molekula kofeinu (moje oblíbená :-))

## „Taková je zima a takové jsou radosti, které přináší.“

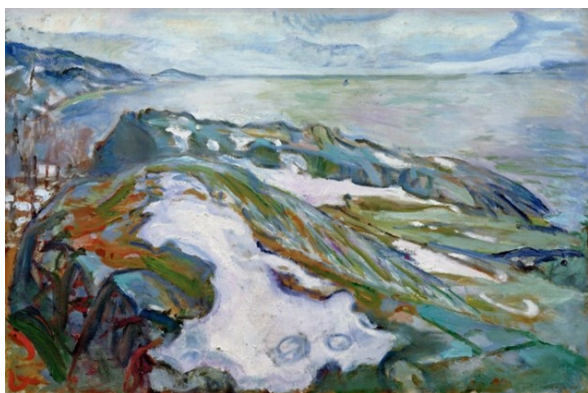
Sníh, mráz a chumelenice tento rok dorazily i do Prahy, což nebývá zvykem. Ač je to jistě diskutabilní, dle mého názoru je zima, pokud je tedy se vším všudy – ostatně letos se nám poštěstilo – možná i nejinspirativnějším obdobím. Ano, jaro je krásný počátek, léto plod roku, podzim melancholická nostalgie, ale zima, zima je temná, ale bílá. Děsivá i nepřívětivá, nýbrž přece klidná. Zjevem chudá a mrtvá, ale i trpělivá a nádherná. Právě z toho důvodu se stala inspirací pro nespočetné množství umělců a rád bych některá díla, která stojí za povšimnutí, zmínil.

### Antonio Vivaldi – Zima

Začněme známou klasikou. Vivaldiho houslový koncert *L'inverno* je úžasný hned z několika důvodů. Nejen, že se relativně úspěšně vyhýbá nadužívání v příšerných reklamách (oproti jaru...), ale svojí drsností (první věta), klidem (druhá věta) a nejistotou (třetí věta) perfektně vystihuje zimní dobu. Předlohou pro tuto skladbu byl Vivaldiho sonet, jehož poslední verš je nadpisem tohoto článku.

### Edvard Munch – Zimní krajina

Abychom nevynechali umění výtvarné, zmiňuji alespoň dílo téměř neznámé, nicméně od známého malíře, zpodobňující severskou krajinu malířova rodného Norska.



### Stanley Kubrick (předloha S. King) – Osvícení

Rodinka si odjede do hor na pohodovou dovolenou – co by se mohlo stát? Kdo by neznal, anebo alespoň nezaslechl o mrazivém snímku od Kubricka. Místo večera u rodinného krbu horor, napětí, strach a izolace. Vše zasažené do prostředí osamocené budovy v horách uprostřed mrazů.

### Josef Koudelka – Řecko

Z umění fotografického jsem vybral opomíjený snímek od jednoho z našich nejslavnějších fotografů. A ano, je to opravdu Řecko. Osamocení strom vprostřed planiny čekající na příchod jara – snímek je jednoduchý a příjemný.



### Severská mytologie

Ač je zimou inspirováno mnoho literárních děl, nejsilnější vliv je cítit v severské literatuře, a to i dodnes.

Kdo četl starobyloou *Eddu* od Snorriho Sturlusona, narazil na jeden ze světů severské mytologie – Nilfheim – existující i před zrozením našeho světa, představující nehostinnou říši mrazu, temnoty, ledu a smrti. Obecně je zima v této kultuře spojována s temnotou a ztracením. Pokud bych měl něco opravdu doporučit, bude to právě tato mytologie. Je zajímavá už jen proto, že příběhy drsného severu jsou naší kultuře velmi vzdálené. Mimo jiné je fascinující, jakou mírou se tyto příběhy točí kolem přírody a přírodních zákonitostí. Nepochybně to je způsobeno překrásnou krajinou, která v severských zemích rozhodně nechybí...

*David Tichý*

## Typická vánoční vycházka

Začínáme pod ocasem a vydáváme se směrem dolů. Procházíme skrze Václavské náměstí. Trhy jsou zavřené, koledy nehrají. Na lavičce před zavřenými stánky sedí lidé, co popíjejí kolu a konzumují jídlo z rychlého občerstvení. Všude se válejí papíry a obaly od hamburgerů. „To je hrozný,“ povzdechne si sestra. Pokývnu hlavou. „Cítíš se vánočně?“ „Co?“ „No, jestli vnímáš nějakou vánoční atmosféru?“ Sestra pokrčí rameny. „Vůbec. A ty?“ „Taky ne... Tak aspoň půjdeme na Staromák.“

Míjíme podivný stánek s plastovými koulemi na tyčích. Kolem stánku je shromážděna skupina dětí a zoufalých rodičů vytahujících z peněženky jednu bankovku za druhou. Odplivnu žvýkačku. „Fakt děs.“ Sestra se ušklíbne. „Chtělo by to aspoň svařák.“ „Co? Proč? Ty ho jako piješ?“ Sestra: „Ne. A ty?“ „Ne.“ „Ale chybí tu.“ „To jo.“

Odcházíme směrem pryč ze Staroměstského náměstí. Už je mi zima. Sestra: „Mně ne.“ „Tak to máš dobrý.“ Sestra: „To jo.“ Já: „Ale mohlo by být i teplejš.“ Sestra se ušklíbne. „Jako jo, tyhle Vánoce jsou celkově takový... No, moc tepla v nich není.“ Poprvé za celou naši vycházku jsem v ní spatřila emoce. Poplácám ji po ramenou. „Hele, támhle je obrázek krbu.“

„Döner kebab.“ Přečte sestra nápis. Ironicky mi oplátí poplácání po rameni. „Tos trefla.“ „No, taky je tam oheň... Takovej skoro krb,“ pokrčím rameny. Sestra: „Asi budeš potřebovat lepší brýle.“ „Asi jo,“ pokývnu hlavou. „Ale ty koledy stejně nehrajou. Taky tu chybí,“ pokračuju. Sestra: „To jo.“ Na chvíli se obě odmlčíme. Blížíme se k náměstí Republiky a soustředěně posloucháme zvuk podrážek narážejících na dlažební kostky.

„Deeespacito!“ ozve se najednou. „Hele, tadyti asijsťi spoluobčané nám pouští koledy přímo z blízké večerky.“ Otočím se směrem k sestře. „Myslím, že si tu absenci koled příliš idealizuješ,“ řekne sestra naprosto vážně. „To jo.“ Opět se odmlčíme.

„Hele, ségra,“ podívám se na ni. „Co? Kouká na mě nechápavě. „Víš, čeho já se bo-

jim.“ „Ne,“ řekne, jako by si pouze chtěla splnit svou povinnost odpovědět. „No, bojím se, že při té maturitě prostě najednou začnu mluvit španělsky... Jako chápeš – místo angličtiny. Třeba řeknu: En Praga, there viven muchos people... Chápeš?“ „Jo.“ Přitaká sestra. „Ty se toho nebojíš?“ Sestra: „Bojím.“ Já: „Hmmm, ale ty máš aspoň tu výhodu, že u tebe to nebude divný, ty jako můžeš, chápeš?“ „Chápu. Ty taky můžeš. Nikdo ti to nezakazuje,“ odsekne sestra. „To jo.“ sklopím zrak.

Procházíme Ovocný trh a míjíme budovu okresního soudu. „Ty, ségra, proč chceš vlastně studovat ty práva?“ „Vždycky se najde důvod,“ odpoví. „To jo,“ přitakám. „Akorát někdy jsou ty důvody strašně skrytý. Jako úplně všechny důvody na tomhle světě... Často i před náma samotnýma.“ „To jo.“ Přikývne sestra. „Ale ty důvody tu jsou,“ dodá. „Jo jsou. Jsou tady vždycky,“ řeknu zasněně



Sestra se pousměje. „Vzpomínáš si, jak jsem na druhým stupni napsala do čtenářského deníku, že jsem hlavní myšlenku lehce nenašla?“ Také se pousměje. Sestra mě poplácá po ramenou. „Hele, vlez do metra. Půjdeme tu hlavní myšlenku hledat tam.“

Nasazujeme si roušky a vydáváme se po eskalátorech dolů. Celou cestu domů mlčíme

## Přemítání

Byl jsem označen za autistu. Chtěl jsem se urazit, ale ještě předtím jsem se chtěl ubezpečit, zda se nebudu urážet neoprávněně. A je vlastně být autistou urážející?

Autismus nebo taky autizmus (z řec. *autos*, sám) je vývojová porucha, projevující se abnormální sociální interakcí, stálými opakujícími se vzorci chování a narušenými komunikačními schopnostmi. Objevuje se před třetím rokem věku. Patří mezi poruchy autistického spektra (PAS).

Jsem si přečetl na wiki.

No nevím. Začali mě tak označovat až v poslední době, rodiče se mnou nikam ke cvokařům nechodili, tak jsem snad splynul s většinou. A co je proboha abnormální sociální interakce? A jak se to zjistí v dnešní době, která interakcím jakýmkoli zrovna nefandí. Sáhnu-li si do vědomí, že nechodíme každý den do školy, mi fakt dost vyhovuje, jsem totiž sova, večer a v noci udělám nejvíc věcí, zatímco ráno pro můj mozek začíná nejdříve v deset. Rodina to o mně ví, upřímně, jsme takoví všichni, takže nějaké dopolední debaty, plánování či hádky u nás rozhodně nehrozí. Na

a necháváme v nás doznívat plno smíšených pocitů. Dnes na naši vánočně nevánoční vycházku vzpomínám ráda. Bez trhů, koled a svařáku, a i přesto s jedinečnou atmosférou a s blízkým člověkem.

*Veronika Hanušová*

druhou stranu ale musím přiznat, že mi škola chybí. Po dopoledním verbálním půstu mám po obědě potřebu se ke všemu vyjadřovat. Bohužel i při vyučování. Někteří kantoři tomu nejsou pokaždé nakloněni. Že by tohle byla ta abnormalita? Nepřijde mi, že bych se moc vy-mykal.

A už vůbec nemám opakující se vzorec chování. Naopak. V tomto směru jsem dost kreativní. Nepravidelně se u mě střídá stav **euforie** – cože? nejde se do školy? s naštváním – a to si jako myslí, že stihnu do pondělka přečíst? nebo **smutkem** – na všechno jsem tak sám, s **odhodláním** – do středy to nastuduju, s **rezignací** – nikdy nebudu jako Einstein. A dalšími emocemi. Jasný důkaz, že mé chování není opakující se, může přinést i má matka, která tvrdí, že si nikdy nic po sobě neuklidím. I když? To se zrovna opakuje!

Každopádně už jen to, že píšu tenhle text, je pádný argument, že jsem komunikačně schopný. Především odpoledne. Takže mám-li to shrnout, autista nejsem, ale i kdybych byl, neurazím se.

*Neo-r-cen21*



## Je důležitá znalost pravopisu?

Pravopis a jeho význam. Je pro nás znalost pravopisu důležitá? Je podstatná pro nějaký úspěch či posun v našem životě? Do jaké míry může ovlivnit náš život?

Musím přiznat, že takovou otázku jsem si snad nikdy nekladla. Už na základní škole do mě všichni vtloukali všelijaká mluvnická pravidla, kde se píše jaké í a jestli jde o mužský rod životný nebo neživotný a podle jakého vzoru se skloňuje to a to slovo. Co by malá školačka jsem brala všechna tato pravidla za svá a přirozeně jim přikládala důležitost, a to tu nejvyšší. Ovšem stejně jako mnoho mých vrstevníků, pokud jsem dostala z pravopisného cvičení špatnou známku, moje snaha pochopit tuto důležitost byla naopak v cuku letu pryč. Většinou jsem se ale nakonec vrátila zase k opaku. Nedokážu si představit, že bych dnes byla na místě těch, kteří již v nižších třídách základní školy zůstali u názoru, že se těmto pravidlům budou raději vyhýbat. Denně se s takovými případy setkávám a často si říkám,

jaká je to vlastně škoda. A čím to vlastně je? Měli snad smůlu na učitele, který je to neuměl pořádně naučit? Nebo byli oni líní se učit něco nového? Mohla za to snad jejich rodina, která je v útlém věku nevedla k pilnosti? Těžko říct. . . Samozřejmě ani já jsem se bohužel nenaučila úplně všechno a jako každý člověk dělám chyby. I já jsem si k pravopisu nějakou dobu hledala cestu.

To ale nic nemění na tom, že pro mě byl odjakživa nedílnou součástí jazykového projevu. Protože, co si o nás pomyslí například šéf, který po nás bude chtít napsat motivační dopis pro přijetí do nového zaměstnání, a my ho pošleme s hrubkami? Naše místo už po prvním přečtení bude patřit někomu jinému. Myslím si, že pravopis je zčásti jakousi vstupenkou do úspěšného života a pozice ať už v práci, nebo mezi lidmi. Ač se to nezdá, může značným způsobem ovlivnit náš život.

*Klára Kozelková*

## Levopis

Mám-li se vyjádřit, jestli je v dnešní době pravopis to, co je nutné znát, pak musím napsat důrazné NE! Ne, že by lidé neměli znát, jak které slovo napsat. Nejsem kverulant za každou cenu, ale proč máme my, lidé 21. st., doplácet na to, co si vymysleli vědátoři před více jak dvě stě lety? Proč se tehdy slovní obrozenci nedohodli na jednotných písmenech? Žít už tehdy génius Cimrman, pěkně by jim to nandal. Proč tedy máme **I/Y**, nebo dokonce **Ú/Ů/U**? Proč nemůžeme psát, jak nám zobák narost, tedy **zemně, spjef, vječí, deme** (země, zpěv, větší, jdeme), jak nám velí fonetika. Jo, teď to vypadá divně, ale kdybychom na to byli zvyklí, ani by nám to nepřišlo.

Kdyby bylo jen jedno **u**, komu by vadilo, že vedle února a úkolu budeme psát i **pújčka, rúže, púvab**. Takový **prúšvih** by to zase nebyl, ne? Vždyť jablečný štrúdl taky nikdo nebojkotuje.

A teď si představte, kolik studentů by mělo daleko lepší známky z češtiny, kdyby bylo jednotné písmeno **I/Y**. Než by se na to přistoupilo, muselo by se samozřejmě vypsát referendum, jakou podobu by toto písmeno mělo mít. Já bych se přimlouval za tvrdé **y**. Jednak bych si ho na počítači nepletl s malým **l**, druhak se mi líbí, že má své jméno. Ypsilon. No řekněte, které jiné písmeno se tím může chlubit?

Takže kdybychom měli jen tvrdé **y**, odpadla by vyjmenovaná slova, měkké a tvrdé souhlásky a hlavně – shoda podmětu s přísudkem. Připojíme-ly k tomu **y** fonetický záznam slov, bude to dokonalé a chyby se nedopustí ani propadlýk Pepa. Opět bychom sy na to musely chvilku zvykat, ono slovo přijímáňý nevypadá zrovna libozvučně, ale co! Babička vždycky řýkala, že oči sy zvykou.

*Neo-r-cen21*

## Nihilismus není pesimismus

**Darovat něčemu význam je čistě lidská schopnost. Odeberte člověka a náhle se vše, bez přičinění jeho vědomí, stane bezvýznamným.**

Myšlenka, chcete-li filosofie tvrdící absolutní nesmyslnost žití, existovala v určité formě vždy. Vyvrcholila nihilismem a posléze převtělená v existencialismus přetrvává dodnes. Nihilismus by sám o sobě neměl teoreticky být filosofický směr, jelikož jeho hlavní myšlenkou je všechna stanoviska popírat. Nicméně tímto stanoviskem se automaticky proudem stává a sám sebe neguje, když vlastně není důvod být nihilista.

Každopádně nihilismus je obecně brán jako myšlenka dekadence, nevyhnutelného konce, zkázy a absolutní absurdity brát cokoli v potaz – proč také, když nic nemá smysl, vše je bezvýznamné a iluze. Ovšem já si nemyslím, že nihilismus nutně komentuje život depresí a lhostejností; z nihilismu si dokážeme odnést pravý opak.

Nihilismus nemusí být vůbec negativní (ač je vírou v nic), naopak může nám dávat svobodu nebrat věci příliš vážně a rozhodnout, které mají význam *pro nás*. Pokud je vše bezvýznamné, proč se trápit touto myšlenkou? Vždyť i ona je nám tedy lhostejná. Problém není v myšlence, ale v tom, jak ji uchopíme.

Friedrich Nietzsche, mimo jiné nihilista, tvrdí, že princip nihilismu – *nic nemá hlubší smysl* – nemusí být důvodem k rezignaci a stáhnutí se. Naopak v bezvýznamnosti nalezené v nihilismu vidí možnost vytvořit si svoji identitu a vyhnout se tak bezvýznamným otěžím společnosti, které jedince svazují (viz Nietzscheho pohled na dav). Využívá uvědomění si nesmyslnosti ve svůj prospěch, namísto patetické askeze si sám určuje, na čem záleží a na čem nikoli.

Rád bych zmínil jednoho z nejvýznamnějších myslitelů Alberta Camuse. Žil velkou část života v Alžírsku mezi chudinou, a viděl tedy jednoduchost a štěstí zdejšího života. Pokud Aristoteles tvrdil, že z významu – *esence* vychází existence, tj. tradiční filosofický pohled, Camus naopak píše, že existence předchází vzniku esence: nabízí pohled, že člověk není predestinován, má naopak možnost stavět na základu existence svojí esenci. Ač je tedy samotná podstata života – *existence* absurdní, ve vodách absurdna lze najít individuální smysl, smysl každého jedince. Identita neexistuje, dokud ji svými činy nevytvoříme.

Camus, aniž by to tvrdil, byl existencialista a v mnohém se jeho postoj podobal názoru Nietzscheho, svého předchůdce. Tvrdil, že lhostejnost vesmíru je blahodárná. Člověk bez přehnaných přání, jenž žije jednoduše a téměř bez očekávání, je blíže k podstatě existence. Camusova myšlenka přetrvala do dnešního suššího a kapku komerčního „Raduj se z maličkostí“ nebo „Užívej život plnými doušky.“ Většina z nás má v sobě myšlenky existencialismu – znamená to pouze, že si uvědomujeme, čeho nebo koho si vážíme, a kdo či co má pro nás smysl.

Nakonec bych dodal citát Franka Herberta, který mezi nihilisty ni existencialisty nepatřil, a přesto byl s to ve svém hlavním díle *Duna* (vřele doporučuji) narazit na podobné myšlenky. „Záhada života není problém, který se má řešit, ale skutečnost, která se má zažít.“

Proto Vám přeji šťastný nový rok – najednou to není jen otřepaná fráze...

*David Tichý 2.C*

## MBTI

Inspirací k napsání tohoto článku mi byl C. G. Jung a jeho hlubinná psychologie. Už nějakou dobu se o toto téma zajímám a domnívám se, že má mnoha lidem co nabídnout. Nicméně je pravdou, že se výklad podle Junga může jevit nepřístupně a složitě. Mým cílem tedy je Vám pomocí tohoto článku hlubinnou psychologii trochu přiblížit.

Abychom se vyhnuli abstraktním, zdánlivě prázdným, pojmům, podíváme se společně na typologii osobnosti. Představa, že patříte do určité skupiny lidí, kteří svět vidí podobně jako vy, je jednoduše fascinující. Vyhnu se složité polemice a hodnocení toho, jak moc jsou, anebo nejsou testy osobnosti relevantní. Nemusí vám připadat ani nijak zvlášť obohacující – prostě jenom stačí, že jsou zábavné.

### MBTI test osobnosti – kde se vzal?

Katharine Cook Briggsová a její dcera Isabel Briggsová Myersová vytvořily test během druhé světové války po studiu práce Carla G. Junga a jeho knihy *Psychologické typy*. Zatímco Jungovy osobnostní typy jsou zobecněnou charakteristikou člověka podle jedné dominující kognitivní funkce obrácené navenek nebo dovnitř, typologie osobnosti MBTI charakterizuje člověka podle hierarchie všech 4 jeho kognitivních funkcí (myšlení, cítění, intuice a vnímání). Je mnohem blíže reálnému životu, protože zřídka se člověk ve svém úsudku tak jednostranně opírá pouze o jednu funkci, obvykle využívá ještě několika funkcí pomocných.

MBTI typologie navíc pracuje s kategorií „perceive a judging“ (iracionální a racionální typ). Přidáním proměnné perceive nebo judging nám vznikne  $8 \times 2 = 16$  typů osobnosti.

### 4 preference

U každého z nás převažuje jedna z polarit:

- Zaměření energie: Extroverze (ven) nebo Introverze (dovnitř)
- Získávání informací skrze: Intuici nebo Vnímání
- Rozhodování na základě: Cítění nebo Myšlení

- Životní styl: Perceive (flexibilní, improvizací) nebo Judging (strukturovaný, spořádaný)

### Označení jednotlivých MBTI typů

Každý z 16 typů je označen čtyřmi písmeny podle převažující preference v angličtině:

- extroverzi značíme E, introverzi I
- intuici N (iNtuition), vnímání S (sensing)
- myšlení T (thinking), cítění F (feeling)
- flexibilní typ P (perceive), strukturovaný J (judging).

V současné době se MBTI testy využívají při volbě kariéry, anebo například k analýze partnerských vztahů. Jedná se o doposud nejpřesnější známou metodu osobnostních testů.

Dost bylo teorie... Pojďme se podívat na to, jak taková písmenka v realitě vlastně vypadají. Sami se o tom můžete přesvědčit, tady je webový odkaz na MBTI test zdarma a v češtině:

Test osobnosti. MBTI (hys.cz)

Většina seriálů, filmů i lidové slovesnosti je vystavěna tak, že jejich postavy mohou sloužit jako ukázkové modely MBTI typů. Jsem přesvědčena o tom, že najdete ten svůj.

Níže pak najdete odpovídající postavy k jednotlivým typům spolu s procentuálním výskytem populace. Hodnoty jsou zaokrouhleny na celá procenta. Obecně je za nejčastěji se vyskytovaný typ považován ESFJ, nejvzácnější je naopak INFJ.

### Simpsonovi

Barney (ISFP – kdysi citlivý umělec, jehož koníčkem je nyní chlastání), Lisa (INTJ – kreativní perfekcionista vědec), Montgomery Burns (ENTJ – maršál, žralok, kterému nevádí pohled na krev a pláč kojenců), Flanders (ENFJ – učitel, předavač tradičních hodnot), Sminders (ISFJ – loajální a milující jako kolega z Červeného trpaslíka Kryton),

Homer (ESFP – bavič plný života stejně jako kolegové Lister a Joey), ředitel Skinner (ISTJ – setrvale neurotizován a terorizován matkou jako kolega Rimmer), záškolák Nelson (ESTP – stejného ražení jako Bender a Bart), Carl (ISTP), Lenny (ISTP – technici), Bart (ESTP), Šáša Krusty (ENTP – zahořklý, zaprodaný vizionář, smutný klaun), Patty a Selma (odstrašující polochlapské ISTJ), Millhouse (INFP – jako Kif a Fry), prodavač komiksů (INFJ – navenek napružený, ale v hloubi duše snící o spřízněné duši, již dosud nepotkal - podobně jako klepetáč Zoidberg z Futuramy), Děda Simpson (ESTJ – odstrčený, zahořklý veterán, který by rád šéfoval, ale už nemá komu), Marge (ISFJ – milující pečovatelka) a zahořklý úchyláček Očko Sizlak (ISTP)

(podle některých zdrojů odpovídá Líza také typu INFJ, pozn. redakce)

#### **ISTJ** „Inspektor, správce“ (6 %)

- Slavní ISTJ: Josef Stalin, Condoleeza Rice, Dwight D. Eisenhower, George Washington, Richard Nixon, Joseph Ratzinger, Robert de Niro, Sean Connery, Christopher Lee, Math Damon, Elisabeth II.
- Fiktivní ISTJ: Rimmer (Červený Trpaslík), Darth Vader (Stín Anakina – ENFP), Ředitel Skinner (Simpsonovi), Hermes (Futurama), Miranda (Sex ve městě)

#### **ISTP** „Technik, řemeslník“ (6 %)

- Slavní ISTP: Clint Eastwood, Bruce Lee, James Dean, Ayrton Senna, Erwin Rommel, Stanley Kubrick, Harrison Ford, Tom Cruise, Scarlett Johanson, Woody Allen, Frank Zappa, Donald Rumsfeld
- Fiktivní ISTP: John Rambo, Aragorn; Očko, Carl a Lenny (Simpsonovi)

#### **ISFJ** „Ochránce, živitel“ (6 %)

- Slavné ISFJ: Matka Tereza, Halle Berry, Kirsten Dunst, Anthony Hopkins, Christopher Walken, Kim Kardashian, Gwyneth Paltrow, Brian May, Tiger Woods

- Fiktivní ISFJ: Ofélie, Charlotte (Sex ve městě), Kryton (Červený trpaslík), Sminders, Marge (Simpsonovi), Hagrid (Harry Potter), Radar (M.A.S.H.)

#### **ISFP** „Umělec“ (6 %)

- Slavní ISFP: W. A. Mozart, Michael Jackson, Prince, Bob Dylan, Sofia Coppola, Thich Nhat Hanh, Brad Pitt, Paul McCartney, David Bowie, Eminem, Liv Tyler, Enya, Monica Bellucci
- Fiktivní: Medvídek Pů

#### **INFJ** „Spisovatel, empat“ (1 %)

- Slavní INFJ: Gándhí, Ježíš, C. G. Jung, Noam Chomsky, Nelson Mandela, Bob Dylan, Leonard Cohen; Platón, Jiddu Krishnamurti, Fjodor Dostojevskij; Adolf Hitler, Ajatolah Chomejní; Lars von Trier, Leonard Cohen, Al Pacino, J. W. Goethe, Václav Havel, Tomáš G. Masaryk
- Fiktivní INFJ: Mistr Yoda a Luke Skywalker (Hvězdné války), Pocahontas Dr. Zoidberg (Futurama), Doktor Živago, Galadriel (Pán prstenů)

#### **INFP** „Idealista, snílek“ (1 %)

- Slavní INFP: Albert Schweitzer, Aldous Huxley, Audrey Hepburn, J. R. R. Tolkien, Marie (matka Ježíšova), Vergilius, Homér, Shakespeare, George Orwell, I. B. Myers (tvůrkyně této typologie), Sv. Jan (Ježíšův učedník – celé jeho evangelium má tento mystický „INFP“ nádech), Sv. Augustin, Soeren Kierkegaard, Virginia Wolfová, Antoin de Saint-Exupery
- Fiktivní INFP: E.T. Mimoszemšťan (někdy se INFP opravdu druhým zdají jako „mimoszemšťané“), Millhouse (Simpsonovi – INFP někdy končí jako zneuznaní géniové), Kryšťůfek Robin; Kif (Futurama), Holly (Červený Trpaslík – ženská podoba); Malý Princ

#### **INTJ** „Vědec, analytik“ (1 %)

- Slavní INTJ: Hannibal, Karl Marx, Usáma bin Ládín, George Lucas, C. S. Lewis (Narnie), Jane Austenová, Friedrich Nietzsche, Mark Zuckerberg, Bobby Fischer, Stephen Hawking, John Nash, Isaac Asimov, Jean Paul Sartre, Andres Breivik, James Cameron, Jodie Foster
- Fiktivní INTJ: Gandalf, Voldemort

#### **INTP** „Myslitel, architekt“ (1 %)

- Slavní INTP: Sokrates, Albert Einstein, Charles Darwin, Marie Curie, John Lock, Rene Descartes, Adam Smith, William James, Abraham Lincoln, Albert Speer; Karel Schwarzenberg
- Fiktivní INTP: detektiv Colombo, Chandler (Přátelé), Dr. House, Holly (Červený Trpaslík)

#### **ESTP** „Podnikatel, dobyvatel“ (13 %)

- Slavní ESTP: J. F. Kenney, Madonna, Angelina Jolie, Winston Churchill, Donald Trump, Ernest Hemingway, G. W. Bush, George S. Patton, Herman Goering, Al Capone, Markýz de Sade, Alfred Hitchcock, Jack Nicholson, Meryl Streep, Amy Winehouse, Milla Jovovich, Mila Kunis, Sasha Grey, James Deen
- Fiktivní ESTP: Bart Simpson; agent Wolf (Pulp fiction), Samantha (Sex ve městě); Bender (Futurama)

#### **ESTJ** „Strážce, ředitel“ (13 %)

- Slavní ESTJ: George Bush (st.), apoštol Pavel, Saddam Hussein, August Pinochet, Uma Thurman, Lucy Liu, Henry Ford, Michelle Obamová
- Fiktivní ESTJ: Princezna Leila (Star Wars), Major Margaret Houlihanová (M.A.S.H.)

#### **ESFP** „Bavič“ (13 %)

- Slavní ESFP: Bill Clinton, Elvis Presley, John F. Kennedy, Paulo Coelho, Benito Mussolini, Mel Gibson, Beyonce, Will Smith, Jamie Oliver, Leonardo di Caprio, Deepak Chopra

- Fiktivní ESFP: Homer Simpson, Lister (Červený Trpaslík), Borat, Joey (Přátelé)

#### **ESFJ** „Pečovatel“ (13 %)

- Slavní ESFJ: Bjork, Eddie Murphy, Penelope Cruz, Whitney Houston, Elton John, Alicia Keys, Celine Dion
- Fiktivní ESFJ: Forrest Gump, Monica (Přátelé), Leela (Futurama)

#### **ENFP** „Inspirátor, novinář, entuziasta“ (5 %)

- Slavní ENFP: Barack Obama, Mark Twain, Michael Moore, zpěvačka Cher, Tim Burton, Steven Spielberg, Charles Manson (zbloudivší ENFP), Oscar Wilde, Umberto Eco, Kurt Vonnegut, Osho, Che Guevara, Fidel Castro, Hugo Chavez
- Fiktivní ENFP: Don Quijote (extrémně zdůrazněná intuice), Anakin Skywalker (také zbloudí: stane se Darth Vaderem – přidá se k „temné straně“); Carrie (Sex ve městě); Phoebe (Přátelé)

#### **ENFJ** „Dárce, učitel, herec“ (5 %)

- Slavní ENFJ: Michail Gorbačov, Tony Blair, Michael Douglas, Robin Williams, Abraham Maslow, Johnny Depp, Margaret Meadová, Nelson Mandella, Erich Fromm, Alfred Adler, Joseph Goebbels
- Fiktivní ENFJ: Ned Flanders, Andy Kaufman, Simba (Lví Král)

#### **ENTP** „Vizionář“ (5 %)

- Slavní ENTP: Thomas Edison, Nikola Tesla, Walt Disney, Lewis Carroll, Alfred Hitchcock, Alexandr Veliký, Winston Churchill, Steve Jobs, Leonardo da Vinci, Kateřina Veliká, Werner Heisenberg, Henry Kissinger, Niccolo Machiavelli
- Fiktivní ENTP: Bugs Bunny, The Joker, Inspektor Clouseau, Jack Sparrow, Dr. Farnsworth (Futurama), Šáša Krusty (Simpsonovi)



## ENTJ „Maršál“ (5 %)

- Slavní ENTJ: Napoleon Bonaparte, Margaret Thatcher, Bill Gates, Julius Caesar, Madeleine Albright, Dick Cheney, Al Gore,
- Fiktivní ENTJ: Montgomery Burns (Simpsonovi)

Věřím, že jste se v něčem třeba našli, nebo alespoň trochu pobavili. Můžu vám prozradit, že já sama jsem INFJ a charakteristika mého osobnostního typu mi připadá trochu úsměvná, nicméně naprosto trefná :-)

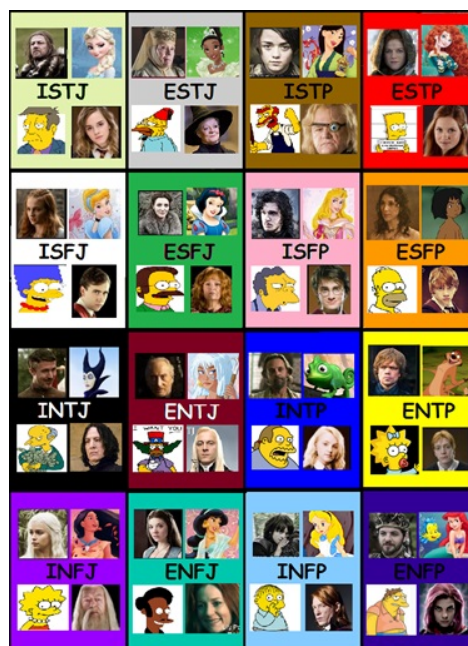
A pokud se chcete o MBTI dozvědět víc, na internetu najdete pod Vaším osobnostním typem mnoho odkazů, které Vám můžou otevřít nějaké další dveře na cestě k sebepoznání.

*Veronika Hanušová*

## Americké selhání

Ostřejší název, ale stojím si za svým. To, co jsme mohli vidět v americkém městě Washington D. C., se nedá považovat za něco jako protest nebo snad demonstraci, a kdokoliv by to takto nazval, by celou událost výrazně degradoval na nižší významovou úroveň. To, co se stalo v budově Kapitolu, se nedá nazvat jinak než pokus o násilný převrat nebo terorismus. Do dnešního dne nemohu pochopit, jak skupina/dav amerických občanů, kteří se sami nazývají „patrioty“, může vtrhnout a zaútočit na tak pro Ameriku významnou budovu, jakou je Kapitol, jeden ze symbolů samotné demokracie.

To, co se tam stalo, je prostě a jednoduše selhání, selhání na více stranách. A to ochranky, která evidentně neodvedla svou práci při obraně Kapitolu. Na mnoha záběrech je patrné, že ochranka stojí po stranách chodby a jen pozoruje vcházející dav. Dále je selhání na straně samotných „patriotů“, kteří do budovy vnikli a plenili ji, protože někdo, kdo sám sebe nazývá patriotem, by měl mít v úctě symboly svého státu, jakým je třeba právě Kapitol. Tito lidé rozhodně nejsou patrioty. Ale hlavní selhání považuji na straně D. Trumpa, který svou politikou celé toto podněcoval. To on sám, již od vstupu do funkce, rozdmýčoval



tento oheň a dle mého názoru je to právě ON, kdo je vinen touto pohromou. I ze stejného důvodu mu byl odepřen přístup na sociální síť, protože jeho myšlenky a názory, které zde šířil, to celé vyprovokovaly. Osobně si ale myslím, že toto se mělo stát již mnohem, mnohem dříve. Donald Trump je stejně tak vinný z vpádu do Kapitolu a útoku na demokracii jako kdokoliv jiný, kdo tam ten den byl a účastnil se pokusu o převrat.

Lidé dali do rukou labilního člověka moc, a on ji naprosto nezvládl. Moc ho pohltila a on ji zneužil. Osobně doufám, že Trump bude sesazen z funkce, i když mu zbývá jen pár dní, protože on by neměl už nikdy mít příležitost kandidovat, neboť je tu velká šance, že by se něco podobného stalo znovu.

Amerika zažila pod Trumpovou hrůzovládou krušné dny a tímto to celé završila. Platila za zemi s pevnými demokratickými základy, takto k ní mnoho lidí a ostatních zemí vzhlíželo, a to celé padlo. Amerika, jako stát a národ, v očích mnoha lidí klesla. Doufejme, že Joe Biden ji dokáže znovu vyzdvihnout z popela, bude to těžké. Preji mu hodně štěstí.

*Michal Venta*

## Proč (ne)hrát League of Legends

Pokud jste ještě nikdy neslyšeli o League of Legends (LoL), lze vás prohlásit za nejšťastnější tvory na zemi. Zároveň to však budu já, kdo vás o toto štěstí připraví, takže se nemusíte ani radovat. Mezi ostatními videohrami vyčnívá především obrovskou hráčskou základnou, kdy každý den na tlačítko play klikne přibližně 27 milionů lidí, dále lórem celého smyšleného světa jménem Runeterra, jehož autoři by vyhráli cenu za nejnudnější příběhy v historii literatury, a v neposlední řadě i po několika letech stále špatně fungujícím klientem.

Jestli jste někdy zamýšleli si hru stáhnout, je dobré toto rozhodnutí nejdříve probrat s odborně způsobilou osobou. I když se na první pohled LoL zdá jako neškodná hra s panáčky, se kterými pochodujete po mapě a bojujete s nepřáteli, při hraní opravdu můžete přijít k újmě na zdraví. Vřele doporučuji hrát pouze s lidmi, které považujete za své přátele, a pro všechny případy mějte vždy vypnutý chat nejen s nepřátelským týmem, ale i s tím vaším, pokud nehrajete ve full-týmu. Ani nevím, kolikrát jsem se z chatu dověděla, že bych měla vyhodit počítač z okna či se měla jít rovnou sama defenestrovat.

A o čem že tato hra vlastně je? Nejhranější čtvercová mapa jménem Vyvolávačův žleb. V horním pravém a dolním levém rohu se nachází báze s Nexusy dvou týmů (což je takový velký křišťál s prakticky neexistujícím lórem), které spojují tři linie – horní, prostřední a spodní. Do půlky mapy na linkách stojí vaše turrety, které pálí cokoliv v jejich nejbližším dosahu a měly by zabránit nepřátelskému týmu jen tak nakráčct do vaší báze. Samozřejmě to platí i pro tým druhý. Vaším úkolem je pomocí poskoků a spolupráce týmu zničit nepřátelské turrety minimálně v jedné linii a následně v jejich bázi rozbít Nexus, čímž vyhrajete hru. Kolem linií se navíc nachází džungle, kde se žádné turrety nevysky-

tují a kde ze zvířátek získává peníze džungler. Ten má za úkol pomáhat linkám a také zabíjet epická monstra, jež celému týmu dávají různé výhody do boje.



V této hře hrajete právě za šampiony, kterých je v tuto chvíli ve hře 154 a stále přibývají. Každý má svá originální kouzla a vlastnosti do boje. Každého šampiona či jeho skiny si buď kupujete za herní měnu, kterou získáváte především ze splněných úkolů či otevřených beden, nebo za reálné peníze a musím uznat, že tato hra, která je v základě zdarma, může i lézt hluboko do kapsy.

Možná si teď myslíte, že po pár hrách vás LoL omrzí, ovšem s největší pravděpodobností se mýlíte. Už jen kvůli tomu, že pokaždé hrajete proti jiným týmům s jinými šampiony. Po několika vynucených hrách s kamarády si prostě najednou řeknete, že půjdete další hru a hle, najednou už hrajete LoL téměř každý den. A budete to nenávidět a dál hrát, stejně jako téměř celá komunita této hry.

*Mirka Novotná*

## Šokující fejkňůs

### Kam za kulturou?

Paní profesorka Rezková po svém nedávném nákupu v nejmenovaném obchodním řetězci prohlásila, že sortiment zboží je zcela nedostatečný. Zatímco kantoři, kteří učí češtinu, vykupují regály s písmenkovými nudlemi ve velkém, paní profesorka Rezková stále marně hledá svůj produkt s nudlemi ve tvaru číslic. Několik produktů, které by uspokojily její duchovní chutě, nakonec přece jen našla. „Ale logaritmovat se to nedá,“ prohlásila. Stěží se vyrovnává s absencí matematiky v polévce, nicméně i to s sebou nese určité kompenzace ze strany paní profesorky Rezkové. Je pevně přesvědčena o tom, že si doma vypěstuje knedlíkovou kulturu! Není se čemu divit – jak dříve sama prohlásila, chemie ji bavila. Jistí chemikové údajně její počínání podporují, o čemž však nemáme konkrétní informace. Paní profesorka umístila knedlíky na petriho misky za striktně sterilních podmínek a v nejbližších dnech očekává exponenciální růst celé knedlíkové kultury. O průběhu tohoto nevšedního počínu vás naše redakce bude exkluzivně informovat.

### „Něco tady smrdí!“

Stěžují si sousedé a osoby, které žijí ve společné domácnosti s paní profesorkou Havelkovou. Tato zajímavá žena si našla zajímavý koníček, který ji údajně pomáhá vyrovnávat se stresem. Mystické seance a vyvolávání duší jsou u ní nyní na denním pořádku. Paní profesorka při svých rituálech používá vonné esence a pronikavou hudbu. Lidé v jejím okolí však její nadšení zrovna nesdílí. Měli jsme možnost vyzpovídat nezletilé členy domácnosti p. prof. Havelkové exkluzivně pro náš časopis. Zůstaňte s námi! „Když hraju na klavír, neslyším, co hraju. . .“ stěžuje si první respondent. Druhého respondenta se nám bohužel přes nesnesitelný hluk způsobený spirituální hudbou nepodařilo vyzpovídat. Naše tisková

mluvčí se navíc začala dusit při vdechnutí nepatrného množství vonné esence.

Paní profesorka Havelková však na své činnosti neshledává jediný problém. „Povzbuzuje to ducha i mysl,“ dodává, zatímco lidé v jejím okolí se klepou v koutě se sluchátky v uších a kolíčky na nose. „Každý má ty podmínky doma jiné,“ svěřuje se nám nebojácně na závěr nejmenovaný člen domácnosti p. prof. Havelkové. „Musíme vydržet.“

### Kam patří lososová?

To, že je pan profesor Erben pedantní puntičkář, je všeobecně známé. Už málokdo však ví o jeho zálibě v kreslení a malbě. Naše redakce měla exkluzivní možnost navštívit Erbenův ateliér. Pokud byste čekali špinavou podlahu od barev a poházené štětce, jak tomu bývá u jiných umělců, velice byste se mýlili. Pan profesor Erben má totiž všechny své štětce seřazené v jedné přímce podle velikosti a všechny barvy i pastelky seřazené podle barevných odstínů. Snažili jsme se p. prof. Erben vyzpovídat, abychom zjistili, kolik času denně stráví srovnáváním svých uměleckých propriet. Konkrétní odpovědi se nám bohužel nedostalo, nicméně se nám podařilo získat vyjádření od lidí v Erbenově blízkém okolí. Podle prohlášení několika osob, které si přejí zůstat v anonymitě, p. prof. Erben v podstatě nic jiného než přerovnávání barev a štětců nedělá. Podle některých zpráv dokonce i zanedbává pracovní povinnosti. Na kolik jsou tyto informace relevantní, nám jako redakci nepřísluší hodnotit. Více věcných faktů se nám bohužel zjistit nepodařilo, p. prof. Erben interview pro naši redakci předčasně ukončil. „Umístil jsem lososovou růžovou před starorůžovou. . . To je špatně!“ Náhlé bouchnutí dveřmi před našimi obličejí nás rozhodně přimělo k tomu se o obsesi p. prof. Erbena dále zajímat. O jejím případném vývoji vás budeme informovat.

## Hlášky

### Ševčík:

- „Vy nesledujete Choco afro, co dal na svůj instáč?“
- „Musíte manželku omluvit, ona je technicky pozadu. Zapomíná posílat studentům pozvánky na hodiny a pak si povídá sama se sebou.“

### Keprtová:

- „Na problémy s připojením k internetu nevěřím. . . “  
(Auuu! Poz. Redakce)

### Ševčíková:

- Uprostřed hodiny biologie s p. prof. Ševčíkem:  
„Když se to jmenuje afroditka jako bohyně krásy, tak proč vypadá tak hnusně?“

### Rezková:

- Diktuje příklad: „Určete, s jakou pravděpodobností se rodičům narodí které pohlaví. . .  
Přičemž uvažujeme pouze základní dvě pohlaví, ne všech 52 možných.“

### Havelková:

- „Co si představujete pod pojmem nacionalismus?“  
Student: „Platit státu daně.“

## Já ptám se vás, pane Wolkre

Milý pane Wolkre prosím  
Já vaše básně v srdci nosím  
Však teď nevím jak, kudy kam  
Zda básně ještě psátí mám?

Já vzal si k sobě úkol hrozný  
Je trpký jako letní hrozny  
Jde o knihu z balad z války  
Od nás i neskutečné dálky

Však inspiraci nemám dnes  
Do hlavy mé temný mrak snes  
Tu zlou myšlenku na nezdar  
Je talent břímě nebo dar?

Já nemohu to rozeznati  
A proto nechodím spátí  
Protože často v noci temné  
Napadnou mne verše jemné

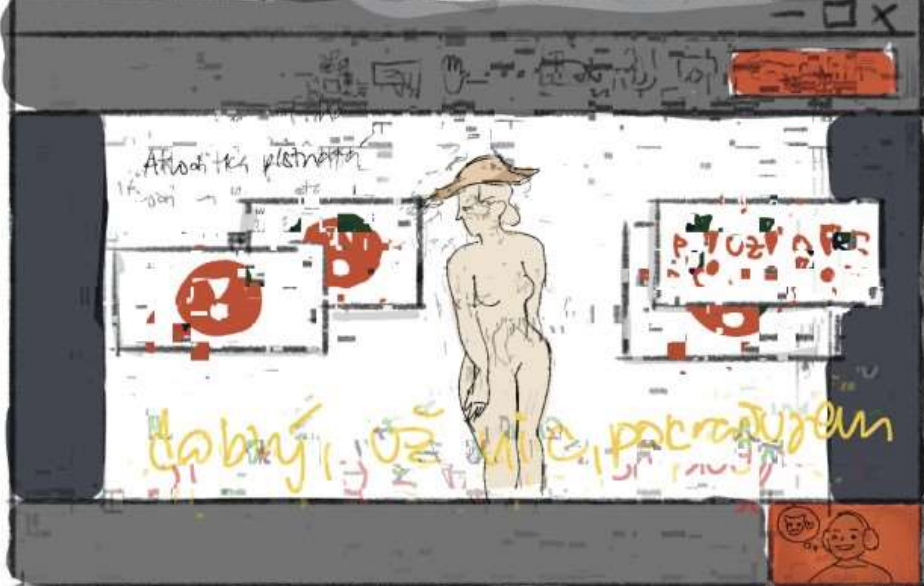
Pane Wolkre obdivuji vás  
Těch děsivých balad krás  
Dnes málo kdo jen pochopí  
Svou mysl do nich potopí

Řekněte mi, pane Wolkre kde mám hledat inspiraci?  
Tu múzu, jež se denně vrací  
Tu chuť psát nové další řádky  
A nedržet se nikdy zpátky

*Ondřej Pohl*



tak, tak tu máme... moment...



dobry, už vše pokračujem



